

Program:

ZÁŘÍ 2022



6. září v 17 a 19.30 h

FILM ROKU

Španělsko, 2021

Režie: Mariano Cohn, Gastón

Duprat

114 min

Herci Penélope Cruzová, Antonio Banderas a Oscar Martínez si v jízlivé komedii nazvané Film roku utahují ze systému, který z nich udělal hvězdy. Hrají modelové karikatury extrémně sebe-středních umělců, kvůli vlastnímu

zbytnělému egu neschopných vnímat cizí názory a potřeby. Očividně si užívají možnosti znevažovat vlastní veřejnou image i výstřední požadavky kolegů, kteří patologicky lpí na obdržených cenách a odmítají pozřít cokoliv jiného než lokální makrobiotickou stravu...

Snímek, jenž vypráví především o prolínání a splývání životních rolí s těmi uměleckými, nabízí zábavu i otázky k zamyšlení.

13. září v 17 a 19.30 h

ZÁTOPEK

ČR, 2021

Režie: David Ondříček

131 min

V září (19.) uplyne 100 let od narození Emila Zátopka a my bychom si jej společně s vámi chtěli ve Filmovém klubu připomenout filmem Davida Ondříčka Zátopek. Plzeň s Emilem Zátopkem pojí jedna sportovní událost, a to Velká cena města Plzně, kterou 26. 5. 1957 (tedy před 65 lety) vyhrál.



Film Zátopek vypráví o nezlomné síle vůle, která dodnes inspiruje tisíce sportovců po celém světě. A také o jedinečném vztahu dvou lidí, Emila a Dany Zátopkových, kteří navzdory všem překážkám spolu strávili celý život. Ve filmu předvádí fantastický herecký výkon Václav Neůžil, plzeňský rodák.



20. září v 17 h
25 LET NEVINY
Polsko, 2020
Režie: Jan Holoubek
112 min



Obyčejný život prostoduchého dobráka Tomka Komendy, jehož snem je stát se jednoho dne automechanikem, se obrátí naruby po tom, co byl omylem obviněn

z násilné vraždy a odsouzený na 25 let.

„Nepříjemný a znepokojující případ, který po letech zdůraznil nutnost hlubokých změn v polském soudním systému. Tomasz Komenda. Nijak vybočující mladík. Trochu snilek, trochu na místě přešlapující zaměstnanec auto-myčky. Konec roku slavil někde úplně jinde, což potvrdil tučet svědků. Přesto policie po neúspěšných letech hledání vraha patnáctileté dívky ukáže na základě sporných důkazů prstem na něj. Brutální znásilnění a stejně krutá smrt. 15 let vězení. Zatímco okusí první měsíce drastického týrání spoluvězni, soud mu trest prodlouží na 25 let. Syrová atmosféra vězení, řada intenzivních scén, beznaděj (celé rodiny) na maximum. Až v druhé polovině na základě nové snahy jiných vyšetřovatelů vnímáme předchozí falšování důkazního materiálu, klíčové přešlapy, lhostejnost k lidskému životu. Herecky silné, na režijní debut hodně dobré.“ (z *divácké recenze na ČSFD*)



20. září v 19.30 h
NEZANECHAT STOPY
Polsko, 2021
Režie: Jan P. Matuszyński
165 min



Polsko, 1983. Zemí otřásá případ Grzegorza Przemyska, středoškoláka, kterého policie ubila k smrti. Film založený na skutečných událostech sleduje příběh

Jurka, jediného svědka, který se přes noc stal nepřítelem státu číslo jedna. Represivní režim se snaží využít celý svůj aparát, včetně tajné služby, policie, médií a soudů, aby Jurka a Grzegorzovu matku umlčel. Snímek *Nezanechat stopy* se stal na filmovém festivalu v Benátkách nejlepším filmem. Získal Zlatého lva.

„Ve svém minimalismu emocionálně působivý a na sledování v dobrém slova smyslu nepříjemný film, který není jednoduchý a svou strukturou a pojetím diváka čím dál víc vtahuje do děje. Jan P. Matuszynski od počátku uchvátí na první pohled neviditelnou a nevýraznou, ale naprosto dokonalou výpravou, která kostýmy i kulisami evokuje šed a nenápadnost osmdesátých let, v nichž prakticky vše vypadalo stejně. Klaustrofobní, paranoidní a depresivní atmosféra funguje báječně, v čemž pomáhá i místy hodně sugestivní kamera, která se nebojí ani dlouhých a bezstříhových záběrů, čímž působí jako by autenticky a dokáže udělat událost i z pouhé chůze po ulici nebo vystupování z auta. Vzhledem k dost pomalému tempu je hodně času na tu nejjemnější psychologii postav a vysvětlení jejich motivace, čehož režisér využívá na maximum. Pomohl si i výtečným obsazením, v němž jsou všichni zcela přesní, nejvíc ale vyčnívají Tomasz Zietek, který se zmitá mezi touhou po pravdě a boji s pochybnostmi a snahou neztratit vlastní čest a rodinu, Sandra Korzeniak a dokonale minimalistický Robert Wieckiewicz, který sice nevstane od stolu, svými grimasami ovšem obsáhne úplně všechno.“ (z *divácké recenze na ČSFD*)